

Я бачив, як вітер берізку зломив,
Коріння порушив, гілля потрощив.
А листя не в'яло і свіже було,
Аж поки за гору вже сонце зайшло.

Я бачив, як серну застрелив стрілець,
Звалилася бідна, прийшов їй кінець.
Боротись зі смертю було їй не вміч,
Одначе боролась, поки зайшла ніч.

Я бачив - метелик поранений млів,
Крильце перебите на сонечку грів.
Пожити ще трошки на думці було
І, може, пожив би - та сонце зайшло.

На світі у кожного сонце своє...
Любенько живеться, як сонечко є,
А згасне це сонце - і жити шкода,
На світі без сонця усе пропада.

Зо мною росталась дружина моя,
Зостався на світі без сонечка я;
Одначе на себе я смерть не зову,
А з серцем розбитим живу та й живу.